

og de havde ikke haft afgørende Indvendinger mod, at de foreslaaede Nedskæringer fandt Sted. Nu kan det fornuftigvis ikke være min Hensigt at ville sige til Institutionerne, at de skal administrere dyrere end nødvendigt, og for saa vidt en Institution for sit Vedkommende kan give Afkald paa et Beløb, kan jeg selvfølgelig ikke have noget derimod. Jeg tror imidlertid ikke, at man har spurgt saa nær alle Institutioner; jeg vil da gaa ud fra som givet, at den Institution, jeg selv har med at gøre, ikke er blevet spurgt; da jeg er Formand for Bestyrelsen, kan jeg dog vanskeligt tro, at det skulde være sket, uden at det var kommet til min Kundskab, og ud fra dette, man kan jo ganske vist sige mere enkelte Tilfælde, slutter jeg, at jeg ikke kan føle mig overbevist om, at man har været nøjeregnende nok med at spørge tilstrækkelig mange Institutioner, men jeg er bange for, at man i flere Tilfælde efter kontormæssigt Skøn er gaaet ud fra, at dette Tilskud kan nedsættes. Naar man kan være tilbøjelig til at mene, at Kronestigningen i og for sig skulde berettigede en saadan Nedsættelse i alle Tilfælde, er jeg ikke saa helt sikker paa, at dette er rigtigt. De Udgifter, som Institutioner af den Art har, ændres efter den Erfaring, jeg har fra den ganske vist ikke meget store Institution, jeg flere Gange har nævnt, ikke paa nogen Maade blot tilnærmelsesvis i Retning af den procentvise Stigning, som Kronen har faaet. I mange Tilfælde er det saadan i den Slags Institutioner, at Kostspørgsmaalet spiller en overordentlig stor Rolle, og den Nedsættelse, man her har kunnet faa derved, at Bestyreren, som vel i Almindelighed har Akkord paa at levere Kosten i den Slags Anstalter, kan gøre dette for en mindre Betaling, har i hvert Fald for den Institution, jeg har med at gøre, ikke rakt vidt, og jeg føler mig overbevist om, at den paa ingen mulig Maade kan nedbringes i Retning af den procentvise Stigning, som Kronen er undergaaet. Hvordan det nu vil gaa, hvis disse Nedskæringer opretholdes, ved jeg selvfølgelig ikke, men jeg vil gaa ud fra næsten som givet, at det, at man nedskærer saa stærkt, som man har gjort, betyder, at de ikke sjældne kommunale Tilskud, som den Slags Institutioner har — ofte Tilskud paa den Maade, at der ligefrem betales for de paagældende fra Kommunens Side — i al Fald ikke vil kunne taale nogen Nedsættelse, og jeg synes, at det i og for sig er lidt uretfærdigt, at Kronens forbedrede Stilling i denne

Forbindelse alene skal komme Staten og efter min Overbevisning slet ikke Kommunerne til gode.

Af disse her nævnte Grunde og idet jeg altsaa understreger, at jeg allerede overfor det socialdemokratiske Ministerium som min Overbevisning anførte, at jeg var betænkelig ved den Nedskæring, som Socialdemokratiet var gaaet til, er det, at jeg har ment at maatte tage et Forbehold.

Nu er det saa et Spørgsmaal, hvad man vil lægge i dette Forbehold. Der har man været tilbøjelig til fra visse Sider uden nogen som helst Diskussion, om jeg saa maa sige, at slaa det i Hartkorn med, at saa vilde jeg stemme sammen med Socialdemokratiet og stemme imod de paagældende Nedsættelser. Jeg maa hævde, at en saadan Slutning behøver ikke at være rigtig, og jeg maa yderligere sige, at om det vil komme til at ligge saaledes, at jeg maa stemme imod Nedskæringerne, eller om jeg maa afholde mig fra at stemme, det vil i høj Grad afhænge af, hvorledes den højtærede Minister vil udtale sig her, naar Ministeren faar Ordet. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Rode, paa hvem disse Ændringsforslag jo for saa vidt har gjort et vist Indtryk, som han alene beskæftigede sig med dem under sit Foredrag, at han opfatter Stillingen saaledes, at Ministeren ganske sikkert lige saa vel som hele Rigsdagen vil være villig til, hvis det skulde vise sig, at Nedskæringerne var for voldsomme, atter at gaa noget op. Hvis den højtærede Minister kan udtale sig nogenlunde i Retning af det, som det ærede Medlem Hr. Rode her har sagt, vil jeg anbefale de af mine Meningsfæller, som ser paa dette Forhold som jeg, at afholde sig fra at stemme, idet jeg ikke paa nogen Maade kan have Interesse i, at man skal bruge flere Penge end nødvendigt. Men paa den anden Side mener jeg efter de faldne Udtalelser, at mit Forbehold for saa vidt maa have gjort sin Nytte derigennem, at man overfor dette specielle Forhold, som her foreligger, faar stillet klart for Øje, at man maa være forsigtig med ikke at gaa for vidt.

Naar det ærede Medlem Hr. Rode peger paa, at de forskellige Institutioner ikke har henvendt sig til Rigsdagen om, at disse Nedskæringer ikke bør finde Sted, kan jeg heri ikke lægge saa meget, som det ærede Medlem Hr. Rode lægger deri, idet jeg tror, at disse Institutioner under Indtryk af, at vi nu er inde under en almindelig Nedskæring, har anset det for haabløst at foretage Henvendelser til Rigsdagen